

JAN ŠINÁGL

NEJEDLÝCH 335 • 267 35 ŽEBRÁK • ČESKÁ REPUBLIKA
TEL. 775239148 • E-MAIL jan@sinagl.cz • DS qqufvh3

Policie České republiky

Krajské ředitelství PČR Středočeského kraje
Územní odbor Beroun
Služba kriminální policie a vyšetřování
Oddělení obecné kriminality
Tyršova 1635
266 50 Beroun

Sp. zn.: **KRPS-40309-17/TČ-2011-010271**

Obviněný: **Jan Šinágl**, nar. 9. 12. 1952
Nejedlých 335
267 35 Žebrák
DS: qqufvh3

Stížnost

**obviněného proti usnesení Policie České republiky, Krajského
ředitelství PČR Středočeského kraje, Územního odboru Beroun,
Služby kriminální policie a vyšetřování, Oddělení obecné kriminality,
ze dne 29. 6. 2012, č. j. KRPS-40309-17/TČ-2011-010271,
podaná ve smyslu ustanovení § 160 odst. 7 trestního řádu (dále jen „TrŘ“)**

Elektronicky
Bez příloh

I.

1. Usnesením Policie České republiky, Krajského ředitelství PČR Středočeského kraje, Územního odboru Beroun, Služby kriminální policie a vyšetřování, Oddělení obecné kriminality, ze dne 29. 6. 2012, č. j. KRPS-40309-17/TČ-2011-010271 (dále jen „**napadené usnesení**“), bylo zahájeno trestní stíhání obviněného pro přečin popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku (dále jen „**TrZ**“), jehož se měl dopustit publikací dvou článků zveřejněných na jeho internetových stránkách na adrese <http://www.sinagl.cz>, a to článku s názvem *Tisková zpráva: MS Praha versus Sudetoněmecké krajanské sdružení v České republice* ze dne 29. 3. 2011¹ (dále jen „**první článek**“) a článku nazvaného *7 dní... a sbohem Sudety* ze dne 14. 10. 2011² (dále jen „**druhý článek**“; oba články společně též „**články**“).

2. Protože skutek, který je obviněnému kladem za vinu, není trestným činem, nezbývá mu než proti napadenému usnesení podat v celém rozsahu

stížnost

a navrhnout, aby je státní zástupce jako nezákonné zrušil.

II.

3. Podle napadeného usnesení měl obviněný svými články veřejně zpochybňovat nacistické genocidium nebo jiné zločiny nacistů proti lidskosti. Tak tomu však není, a z textu článků nic takového nevyplývá.

4. První článek, jenž je zkrácenou citací textu jiného autora, posuzuje působení zastupujícího říšského protektora SS-Obergruppenführera Reinharda Heydricha v úřadu, jeho politiku a způsob, jak na tuto osobu a její činy nahlíželo české obyvatelstvo na okupovaném území tzv. Protektorátu Čechy a Morava.

5. Nic z toho, co je v tomto článku uvedeno, nezpochybňuje všeobecně známé historické skutečnosti týkající se nacistických zločinů, naopak v textu, z něhož je excerbováno³, hovoří autor o R. Heydrichovi výslovně jako o *válečném zločinci* a projevuje úctu a uznání těm, kdo proti okupačnímu režimu bojovali.

6. Text prvního článku – a to zcela legitimně – si v ironické zkratce klade otázku, zda by se stejně jako s Heydrichem nemělo nakládat s odkazem jiných politiků, kteří jsou odpovědní za zločiny většího rozsahu, než jakých se dopustil Reinhard Heydrich, konkrétně Edvarda Beneše, osobně odpovědného za genocidium sudetoněmeckého obyvatelstva po skončení druhé světové války, a komunistického presidenta Klementa Gottwalda, s jehož působením v úřadě je spojeno nastolení stalinského teroru v 50. letech minulého století.

III.

7. Ve druhém článku obviněný porovnává lidickou tragedii (o níž správně uvádí, že při samotném masakru bylo zavražděno 172 mužů) a zejména její zneužívání k politickým cílům –

1 na <http://www.sinagl.cz/domaci-zpravodajstvi/tiskova-zprava-ms-praha-versus-sudetonemecke-krajanske-sdruzeni-v-ceske-republice.html>

2 na <http://www.sinagl.cz/domaci-zpravodajstvi/7-dni-a-sbohem-sudety.html>

3 článek *Heydrich* autora Tomáše Peciny; na <http://slepeckahul.pecina.cz/2011/03/heydrich.html>

což je mimochodem thematisováno i v samotném filmu *Lidice (2011)* - se zcela nedostatečnou reflexí poválečného genocidia sudetoněmeckého obyvatelstva.

8. Nejedná se o zpochybňování lidických událostí, nýbrž o kritickou připomínku, že zatímco jedna tragická událost je neustále zdůrazňována, o druhé, svým rozsahem značně větší, se téměř nemluví, přičemž je-li něco zpochybňováním a ospravedlňováním genocidia, pak jsou to především projevy představitelů České republiky, kteří rok co rok zdůrazňují, že vyhnání sudetských Němců (které s frapantní neúctou k jeho obětem nazývají nehumánním a nepřijatelným termínem „odsun“) bylo pouze důsledkem nacistických zločinů a „*spravedlivou odplatou*“ za ně: vyhnání a zavraždění občané Československa německého původu jsou přitom - až na výjimky - za nacistické zločiny odpovědny přesně ve stejné míře, v jaké jsou odpovědny zavraždění obyvatelé Lidic za atentát na Heydricha.

9. To jsou však úvahy spíše politické a ethické povahy; pro účely této stížnosti postačí konstatovat, že ani druhý článek nenaplňuje skutkovou podstatu přečinu podle § 405 TrZ po formální stránce.

IV.

10. Subsidiárně obviněný podotýká, že napadené usnesení se ani nepokusilo vypořádat se subjektivní stránkou přečinu a spokojilo se s tvrzením, že obviněný si neověřil fakta, aniž by ovšem upřesnilo, o jaká fakta jde a jak tím mohl být na straně obviněného založen úmysl zpochybňovat nacistické genocidium.

11. Konečně je zde otázka společenské škodlivosti jednání obviněného. Ta však není dána vůbec, jeho texty jsou naopak společensky prospěšné, protože přispívají k veřejné debatě o do nedávna tabuisovaném tematů vyhnání sudetských Němců a jeho společenské reflexi.

V.

12. Ze všech těchto důvodů obviněný navrhuje, aby státní zástupce napadené usnesení jako nezákonné zrušil.

V Žebráku dne 6. července 2012

Jan Šinágl